

NØVN

Minningarorð um Birgir Enghamar!

Góði Birgir, bróður og starvsfelagi!

Hetta vóru skelkandi tíðindi, eg fekk frá Conny systir, tá hon ringdi til mín fyri at siga okkum frá, at tað var Birgir, sum doyði í syndarligu vanlukkuni í tunnlinum. Vit høvdu frætt áðrenn, at ein súkklistur var yvirkoyrdur og var deyður, men tað kom mær ikki í huga, at tað var Birgir.

Vit báðir hava koyrt havnar-gøturnar upp og niður í skjótt 35 ár. Tú byrjaði í ’79 ella ’80 at koyra frá Mini Taxi, sum helt til í J. Broncksgøtu hjá Arnhold Øster. Eg byrjaði tann dagin, eg fylti 22 í nov. í ’81. Tað var tú, sum vildi, at eg eisini kom at koyra. Eg mátti bera skjótt at, tí 1. desember í ’81 legði Mini Taxi saman við Bil í Gundadali. Tú hevði tosað við nevndina í Mini Taxi, og tað var góðkent. Dagin eftir hevði tú tosað við bilasøluna hjá Vilhelm Nielsen, har tú hevði keypt nýggjan bil, um eg kundi keypa tín gamla bil. So vart tú uttan fyri 14. September, har eg starvaðist, fyri at vísa mær bilin og avtaluna um prís. Soleiðis byrjaði eg saman við tær í Mini Taxi, og síðani fluttu vit til Bil at koyra. Í 1988 søkti tú um at koyra í Auto, og árið eftir byrjaði eg eisini í Auto. Har hava vit koyrt síðani. Ta fyrstu tíðina í Auto koyrdu fleiri

av teimum gomlu, sum høvdu stovnað Auto í 1952, og aðrir. Teir vóru góðir við okkum, tað merktu vit. Tað komst av, at pápi okkara eisini koyrði í Auto, men doyði einans 46 ára gamal litla jólaaftan í 1974. Teir flestu eru farnir, og hava vit fylgt teimum øllum til teirra síðsta hvíldarstað.

Góði Birgir, tað er umleið eitt ár síðani, at tað bleiv staðfest, at tú hevði alzheimer. Nakað væl áðrenn tað, byrjaði tú at ringja til mín at spyrja um adressur, sum støðin hevði sent teg. At byrja við hugsaði eg ikki um tað, tí tað kann standa fast hjá øllum við hvørt. Tú dugdi øðiliga væl at goyma, at tú hevði trupulleikar, tá eg segði, hvar tað var, tú skuldi, so svaraði tú: "oyðs ja, tað var har, eg helt tað vera" ella segði tú "at tú ikki fann ella mintist til adressuna, tí tú akkurát var vaknaður". Eisini hoyrði eg í sendaranum, at tú í heilum spurdi støðina, hvar tað var, tú var sendur. Tað virkaði sum ein lætti hjá tær, tá tú gavst og slapp undan at hugsa um adressur.

Góði Birgir, tú tók sjúkuna til tín og vildi liva tað, sum tú hevði eftir við gleði. Tú væntaði sjálvur ikki at liva í nógv ár, men tað, sum tú hevði eftir, skuldi verða við gleði. Tú kom fleiri ferðir inn til Heimið í Vallalíð. Har sita fleiri hugtung, men tað var 1-2-3, so hevði tú tosað

við fleiri av teimum um at vera glað og njóta hvønn dag. Tað hjálpti. Tey vóru so glað hvørja ferð, tú kom har. Starvsfólkini skulu hava stóra tøkk fyri tað, tey gjørdu fyri Birgir. Ein túrur til Barcelona er fyrireikaður í september fyri búfólk á Heiminum. Tey høvdu lovað Birgir við, tað gleddi hann seg til. 8. desember hevði Birgir fyllt 60

ár. Tá ætlaði hann at halda stóran føðingardag. Hann hevði longu bjóðað nógvum. Kvøldið fyri sum tú doyði, kom tú súkklandi fram við hjá okkum. Tórfríða, Jaspur og Bjarni stóðu uttanfyri. Tit stóðu leingi og prátaðu, og tú gjørdi Bjarna og Jaspur greitt, at teir skuldu koma í føðingardag, ella komst tú eftir teimum. Teir

lesa uttanlands og høvdu ikki sæð teg síðani á jolum. Eg kom stutt aftaná. Vit prátaðu eina góða løtu. At tað skuldi verða fyri seinastu ferð, vardi okkum ikki.

Hvíl í friði kæri bróðir og starvsfelagi
Kári

Minningarorð um okkara elskaða son Súna Poulsen

Góði elskaði Súni. 14. juli 1961 var ein gleðisdagur fyri pápa tín og meg. Tá fingi vit okkara næsta son, stórur og væl skaptur. Alt var so lukkuligt, tit vóru so góðir beiggjar, Hanus og tú.

Í ’65 kom systurin Ingrid. Hana vóru tit so góðir við, vildu verja hana, tá tit vóru úti og spældu. Ja lítið vistu vit, at í august 2012 fekst tú staðfest krabbamein í heilanum. Tú bleiv skurðvigjördur triggjar ferðir, og 11. februar í ár vart tú ikki millum okkum longur.

Aftan á aðru viðgerð ringdi tú og segði við meg: Mamma, Jesus vil hava meg heim nú. Hví sigur tú so góði? Jú, læknanir kunnu ikki hjálpa mær meira.

Tú komst aftur til Føroyar, men skjótt komu boðini, at tú skuldi koma niður aftur. Teir vildu geva tær enn eina skurðviðgerð. Hóast hesa álvarsligu sjúku, vart tú so glaður og altíð við gott mót, sum tú hevði alla sjúkraleðuna. Tú vildi uppliva so nógv, at blíva abbi aftur og halda jól saman við øllum tínum kær. Hetta

eyðnaðist tær, men seinasta skurðviðgerðin eyðnaðist ikki væl. Tú bleivst lammaður í høggru síðu og fekk ikki tosað meira. Tað sást týðuliga, hvussu skuffaður, tú bleiv. Tú hevði allatíðina sagt, at tú ikki vildi skurðviðgerast, um tú bleivst lammaður. Eftir seinastu skurðviðgerðina orkaði tú ikki meira, og lívið svann spakuliga burtur.

Í dag, 14. juli, sita vit bæði í Danmark uttan teg, góði sonur. Nógvir tankar og minnir koma fram á hesum degi. Altíð vart tú so heimkærur. Sjálvt um tú vart nógv burtur, gleddi tú teg altíð at koma heim aftur til okkum og tíni kær. Børn, Katrin, Mariannu, Beinir og Brandur og tíni elskaðu fyra abbað. Tú vart eisini so glaður og stoltur, tá ið Katrin fortaldi tær, at hon ætlaði at kalla dóttirina upp eftir tær, Olivia Súsanna.

Vit eru sera takksom fyri, at tú hevði Hanus her í Slagelse, og at hann kundi vera so nógv hjá tær, eisini á sjúklingahotellinum. Tað vart tú sera glaður fyri, eisini at

Ingrid kom niður við tær seinastu ferðina, tú bleivst skurðviðgjördur, og at tú hevði dóttirina Katrin, sum býr í Keypmannahavn, og var hjá, tá hon kundi. Tað var so gott, at tit syskini kundu vera saman. Lættur vart tú av lyndi, og lætt hevði tú til láturs, og tað var altíð okkurt skemt, ið kom frá tær.

Nú er láturin tagnaður, og eftir stendur saknurin so ómetaliga stórur, men minnini goyma vit í hjørtum okkara.

Hvíl í friði kæri sonur.
Randers 14.07.2014
Mamma og Pápi